

РЕШЕНИЕ

№ 5122

гр. София, 28.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 29.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анастасия Хитова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **4015** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК)

Образувано е по жалба на В. В. С., представлявана от адв. М. Моравски, срещу Заповед № 2261/16.12.2021 г. на кмета на [община]. Жалбоподателката твърди, че заповедта е незаконосъобразна, тъй като е постановена при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон - основания за оспорване по чл. 146, т. 3 и 4 АПК. Иска се оспореният акт да бъде отменен. Претендира се присъждане на разноските по делото.

Ответникът – кметът на [община], чрез процесуалния си представител юк. А., оспорва жалбата като недопустима, алтернативно неоснователна и моли за отхвърлянето ѝ. Претендира разноски.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството по делото и не дава заключение за законосъобразността на оспорения административен акт.

Административен съд София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК във вр. с чл. 144 АПК и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 вр. с чл. 146 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

В резултат на извършена на 20.08.2021 г. проверка от специално назначена от кмета на [община] комисия е съставен констативен протокол /КП/ № 0000602 за

техническото състояние на излязло от употреба МПС /ИУМПС/ – лек автомобил, марка „О.“ с рег. [рег.номер на МПС] , бял на цвят. В протокола комисията е отразила техническото състояние на лек автомобил марка „О.“ с рег. [рег.номер на МПС] по външен оглед, като е констатирала, че автомобилът притежава всички необходими системи, компоненти и части, но състоянието на купето е лошо.

Във връзка с проверката, с писмо изх. № 21/ВП-856/01.06.2021 г. е изисквана справка от Дирекция „Местни данъци такси“, която да установи собственика на лек автомобил, марка „О.“ с рег. [рег.номер на МПС] . Едва с писмените бележки административният орган е представил Разширена справка за МПС по регистрационен номер, без данни за издател, според която собственик на процесния автомобил е жалбоподателката.

По делото е представена справка рег. № 07-00-21-258/1/03.06.2021 г. от началника на Областен отдел „Автомобилна администрация“. От същата се установява, че последната дата, на която процесният автомобил е преминал преглед за техническа изправност, е 16.07.2016 г.

С писмо с изх. № 21/ЮР-1612/01.09.2021 г. на кмета на [община] до В. В. С. е указано, че лек автомобил, марка „О.“ с рег. [рег.номер на МПС] , е заведен като ИУМПС, залепен е стикер- предписание и е съставен КП № 0000602/20.08.2021 г. Указано е още, че с поставянето на стикера - предписание започва да тече тримесечен срок за доброволно премахване на МПС, като при неизпълнение в срок ще бъде издадена заповед за принудително преместване на ИУМПС на площадка за временно съхранение за сметка на адресата.

По делото няма данни кога писмото е връчено на С..

С обжалваната заповед на кмета на [община], издадена на основание чл. 44, ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/, чл. 16, ал. 1, т. 2 от Наредбата за излезлите от употреба моторни превозни средства /НИУМПС/, чл. 54 вр. чл. 55 от Наредбата за управление на отпадъците на територията на [община] и във връзка с извършена проверка от комисия, назначена със заповед № 690/27.04.2021 г. на кмета на [община] (непредставена с преписката), е наредено да се изпълни принудително преместване на ИУМПС на лек автомобил, марка „О.“ с рег. [рег.номер на МПС] за сметка на собственика В. В. С..

В заповедта е посочено, че на 26.11.2021 г. е извършена повторна проверка, при която е установено, че автомобилът не е преместен в указания срок и е съставен КП № 0007237/26.11.2021 г. Протоколът също не е приложен по преписката.

С КП № 0007743/30.12.2021 г. е констатирано, че процесният автомобил е преместен от собственика.

От жалбоподателката по делото е представен договор от 12.07.2016 г. за покупко- продажба на МПС, с нотариално заверени подписи, съгласно който В. В. С. продава на Р. Н. К. лек автомобил, марка „О.“ с рег. [рег.номер на МПС] . Представено е съобщение от 19.07.2016 г. от „Местни данъци и такси“ - район „С.- Т.“ –СО до В. С., според което партидата за лек автомобил, марка „О.“ с рег. [рег.номер на МПС] , е закрыта. Представен е също вх. № 433200-18973/06.09.2017 г. от СДВР –отдел „Пътна полиция“ за подадено заявления за сключен договор за покупко –продажба и прехвърляне собствеността върху МПС.

Съдът намира, че така установената фактическа обстановка, обуславя следните правни изводи:

Съдът намира, че жалбата е насочена срещу подлежащ на оспорване

индивидуален административен акт. Ответникът не оспорва, че обжалването не е направено в срок, а твърди, че за жалбоподателката липсва правен интерес, тъй като заповедта е изпълнена. Съдът намира направеното възражение за неоснователно, доколкото изпълнението на оспорения административен акт, не е обвързано от въпроса за неговата законосъобразност. Правният интерес на жалбоподателката от оспорване на акта не е изключен с оглед възможността ми при отмяна на същия да претендира обезщетение за вреди от незаконосъобразността му. С оглед на това, жалбата е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

На първо място настоящият състав счита, че непълнотата на административната преписка не се отразява на възможността на съда да прецени основателността на жалбата и законосъобразността на акта, а води до извод за небрежност на административния орган при изпълнение на задължението му по чл. 152, ал. 2 АПК. Такава е проявена от органа и в хода на административното производство.

На второ място съдът счита, че Заповед № 2261/16.12.2021 г. е издадена от компетентен орган – арг. 44, ал. 2 ЗМСМА, вр. чл. 16, ал. 1, т. 2 НИУМПС. Актът е издаден в предписаната от закона форма, но при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, довели и до неговата материална незаконосъобразност. В случая процедурата по чл. 54 от Наредбата за управление на отпадъците на територията на [община] е изпълнена формално, като в нарушение на чл. 35 и чл. 36 АПК органът не е събрал достатъчно доказателства, които да установят действителния собственик на квалифицирания като ИУМПС лек автомобил марка „О.“ с рег. [рег.номер на МПС].

Съгласно чл. 22, ал. 1 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО) общинският съвет приема наредба, с която определя условията и реда за изхвърлянето, събирането, включително разделното, транспортирането, претоварването, оползотворяването и обезвреждането на битови и строителни отпадъци, включително биоотпадъци, опасни битови отпадъци, масово разпространени отпадъци, на територията на общината, разработена съгласно изискванията на този закон и подзаконовите нормативни актове по прилагането му. Поради това в случая намират приложение НИУМПС и Наредбата за управление на отпадъците на територията на [община].

Чл. 52, ал. 1 от Наредбата за управление на отпадъците на територията на [община] гласи, че собствениците на ИУМПС са длъжни да ги предават на площадки за събиране и съхраняване или в центрове за разкомплектуване. Аналогично задължение е предвидено в чл. 18 НИУМПС. Според чл. 54 от Наредбата за управление на отпадъците на територията на [община] кметът на общината назначава комисия, с участие на служители на [община] и Областна Дирекция на МВР – П., за установяване на ИУМПС. Комисията издава предписание на собствениците на ИУМПС за предаването им на централите за разкомплектуване.

Спорният въпрос по делото не е дали процесният автомобил представлява ИУМПС, а за кого е възникнало задължение за предаване на такова МПС в център за разкомплектуване. Видно от законодателната уредба, задължението се отнася за собственика. Ответникът не оспорва, че В. С. не е собственик на процесния автомобил, а единствено твърди, че приобретателят Р. Н. К. не е изпълнил

задължението си да декларира пред отдел „Местни данъци и такси“ придобиването на автомобила. Съдът намира, че недобросъвестното поведение на трето лице не може да вмени задължение на жалбоподателката за преместване на ИУМПС, която съобразно доказателствата по делото е предприела необходимите действия за отписване на автомобила като нейна собственост.

По делото не се доказва ответникът да е положил необходимите усилия да изясни фактите по случая и да събере доказателства за собствеността върху лек автомобил марка „О.“ с рег. [рег.номер на МПС] . Представената разширена справка за МПС по регистрационен номер е без посочен издател и не става ясно как административният орган се е сдобил с нея. Видно от постоянния адрес на жалбоподателката, на основание чл. 36 АПК, ответникът е можел да изиска данни от „Местни данъци и такси“ - район „С.- Т.“ –СО. Освен това съгласно чл. 51, ал. 3 (предишна ал. 2) от Закона за местните данъци и такси, органите на Министерството на вътрешните работи предоставят по електронен път на Министерството на финансите данни от регистъра на пътните превозни средства, т.е. ответникът е можел да изиска и тези данни при проверка на собствеността на процесното МПС.

С оглед изложеното, административният орган е издал процесната заповед в противоречие с чл. 35 АПК при неизяснена фактическа обстановка относно адресата на задължението за предаване на ИУМПС на център за разкомплектуване. Нарушени са основни принципи на административното производство, установени в чл. 7 и в чл. 9, ал. 2 АПК- принципът на истинност и принципът на служебното начало, съобразно които административните актове се основават на действителните факти от значение за случая, като административният орган е длъжен да събере всички необходими доказателства, дори и когато няма изрично искане от участниците в производството.

Визираните нарушения на процедурата са съществени, доколкото непосредствено засягат правилността на извода на административния орган за кое лице възниква задължението за преместване на ИУМПС до център за разкомплектуване на МПС и следва да е адресат на заповедта за принудително преместване на автомобила.

Предвид горните констатации и изводи, оспорената заповед е издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в нарушение на материалния закон, което мотивира отмяната ѝ.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК основателно е и следва да бъде уважено искането на жалбоподателката за присъждане на направените по делото разноски общо в размер на 1210 лв – 10 лв държавна такса и 1200 лв договорено и заплатено адвокатско възнаграждение. Предвид липсата на възражение за прекомерност адвокатския хонорар не следва да бъде редуциран.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София град, II отделение, 24 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № 2261/16.12.2021 г. на кмета на [община].

ОСЪЖДА [община] да заплати на В. В. С. разноските по делото в размер на 1210 / хиляда двеста и десет/ лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 -дневен срок от съобщаването на страните.

СЪДИЯ: